

مردم اردبیل عشق به ورزش و حمایت از تیم ملی را در عمل معنی کردند

امروز در اردبیل و در رقابت های انتخابی والیبال جهان همه چیز بر وفق مراد بود. تیم والیبال جمهوری اسلامی ایران قاطعانه یکی از رقبای سنتی خود یعنی کره جنوبی را شکست داد. سالن رضازاده یک بار دیگر از بیش از شش هزار تماشاگر مشتاق و ورزشدوست پذیرایی کرد. حضور بانوان در سالن با نظم و ترتیب مثال زدنی و رعایت شئونات اسلامی مثال زدنی و در نوع خود بی نظیر بود. تشویق یکپارچه تماشاگران و شور و نشاط حاکم بر سالن که به ادعای همه میهمانان داخلی و خارجی به یادگار ماندنی بود. تلاش دست اندرکاران چه از اداره کل ورزش و جوانان، چه از فدراسیون و چه از خانواده والیبال شهر و هیات های استان و شهرستان همه ایده آل، در خور تحسین و قابل ستایش بود.

امروز در جمع همه دست اندرکاران و مسوولان؛ خوشحال تر و خرسندتر از عوامل استانی برگزاری مسابقات نمی توان پیدا کرد. در چند ماه اخیر تا آنجا که امکان داشت آنها به دلیل میزبانی این رقابت ها زیر تهمت ها و فشارهای شدید قرار گرفتند. روزی میزبانی این رقابت ها را پوچ انگاشتیم و آن را فاقد هر گونه دستاورد مهم برای استان تلقی نمودیم. روزی دیگر هزینه های انجام یافته در میزبانی را ظلم مضاعفی به ورزش استان قلمداد نمودیم. در فرصت های به دست آمده منفعت طلبی افراد و سواستفاده از آن در جهت منافع شخصی و تثبیت موقعیت اداری و مدیریتی را از علل قبول آن برشمردیم. روزی بلیط فروشی و بهای آن را دستاویز قرار دادیم و عدم استقبال تماشاگران و خالی ماندن سکوها را به خاطر عدم حضور تماشاگر در رقابت دو تیم خارجی روسیاهی نامیدیم و با اظهار نظر احساسی به بزرگ کردن نقاط منفی پرداخته و چشم بر روی حقایق موجود به هر دلیل و علتی که باشد، بستیم.

و اما امروز در ورزشگاه حسین رضازاده استقبال پرشور تماشاگران، حضور پرتعداد بانوان متعهد و معتقد اردبیلی، تشویق ایسلندی و موج مکزیکی تماشاگران، نشستن لبخند رضایت بر لبان تماشاگران و جوانان این دیار، برگزاری بدون نقص دو دیدار مهم و پیروزی دلاور مردان والیبال ایران اسلامی فضای ورزشگاه را عطر آگین کرده بود.

دیگر از لجن و بوی تعفن در ورزش اردبیل خبری نبود. امروز در ورزش و سالن رضازاده بوی زیبای محبت، صمیمیت، صفا، یک رنگی و یک دلی به مشام می رسید. دست اندرکاران در تلاش بودند تا به هر ترتیب ممکن وظایف خود را به نحو احسن انجام بدهند و لحظه های خوبی از میزبانی را در ذهن میهمانان ترسیم بکنند.

مدت هاست میزبانی اردبیل برای رقابت های بین المللی سوژه ای برای تسویه حسابها، خودنمایی ها و زیر سوال بردن تلاش ها تبدیل شده بود. مسلماً ایرادهای مختلفی نیز می تواند متوجه اجرا و چگونگی به پایان رسیدن این رویداد وارد باشد ولی آیا به راستی این میزبانی هیچ دستاوردی برای استان نمی تواند داشته باشد و همه زحمت های کشیده شده و هزینه های انجام یافته و عرق های ریخته شده بیهوده و به نوعی بیگاری بوده است؟

شور و نشاط حاکم بر ورزشگاه و رضایت تماشاگران و جوانان اردبیلی از حضور تیم ملی ایران اسلامی و چهار کشور مطرح آسیایی در اردبیل آیا از دستاوردهای این میزبانی محسوب نمی شو؟ آیا برای اجرای هر برنامه ای که بتواند در پر کردن اوقات فراغت جوانان، خوشحالی و شادی آنها و ایجاد انگیزه در روی آوردن به ورزش موثر باشد نیاز به صرف هزینه نیست؟ آیا سزا خواهد بود که به دلیل عدم برخورداری از زیرساخت های لازم و حتی دو سرویس بهداشتی عمومی در سطح شهر دروازه های خود را به روی میهمانان و گردشگران ببندیم؟ آیا برگزاری رویدادهای مختلف چه ورزشی، علمی و سیاسی و اقتصادی نمی تواند به مرور در تکمیل و تجهیز زیر ساخت ها نقش داشته باشند؟ آیا برگزاری دو مسابقه مهم والیبال در تقویت زیرساخت های مورد نیاز موثر نبوده است؟

به هر حال امید می رود با این مطلب ما را مدافع این و آن و یا علاقه مند به تثبیت موقعیت این مدیر و آن رییس تلقی نکنند. این ها واقعیت هایی هستند که در چند ماه اخیر جامعه ورزشی ما با آن دست به گریبان بوده است. مگر این که بر طبل من آنم که رستم بود پهلوان بکوبیم و با چشم بستن بر روی واقعیت ها سهم و ثمری از این رقابت ها برای استان قایل نباشیم.

ممکن است که تحلیل ها و برداشت های ما به دلیل نداشتن سواد کافی، تجربه وافی و تحصیلات آکادمیک خیلی سطحی و قانع کننده نباشد. ولی آنچه را در دنیای واقعی و در بین تماشاگران و دوستداران ورزش می بینیم بر زبان آورده و کتابت می کنیم و امید است مسوولین نیز منابع تامین هزینه های این مسابقات را اعلام بکنند تا از نگرانی بیش از حد برخی از عزیزانی که دغدغه بیت المال و اعتبارات ورزشی استان را دارند کاسته شود.